Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

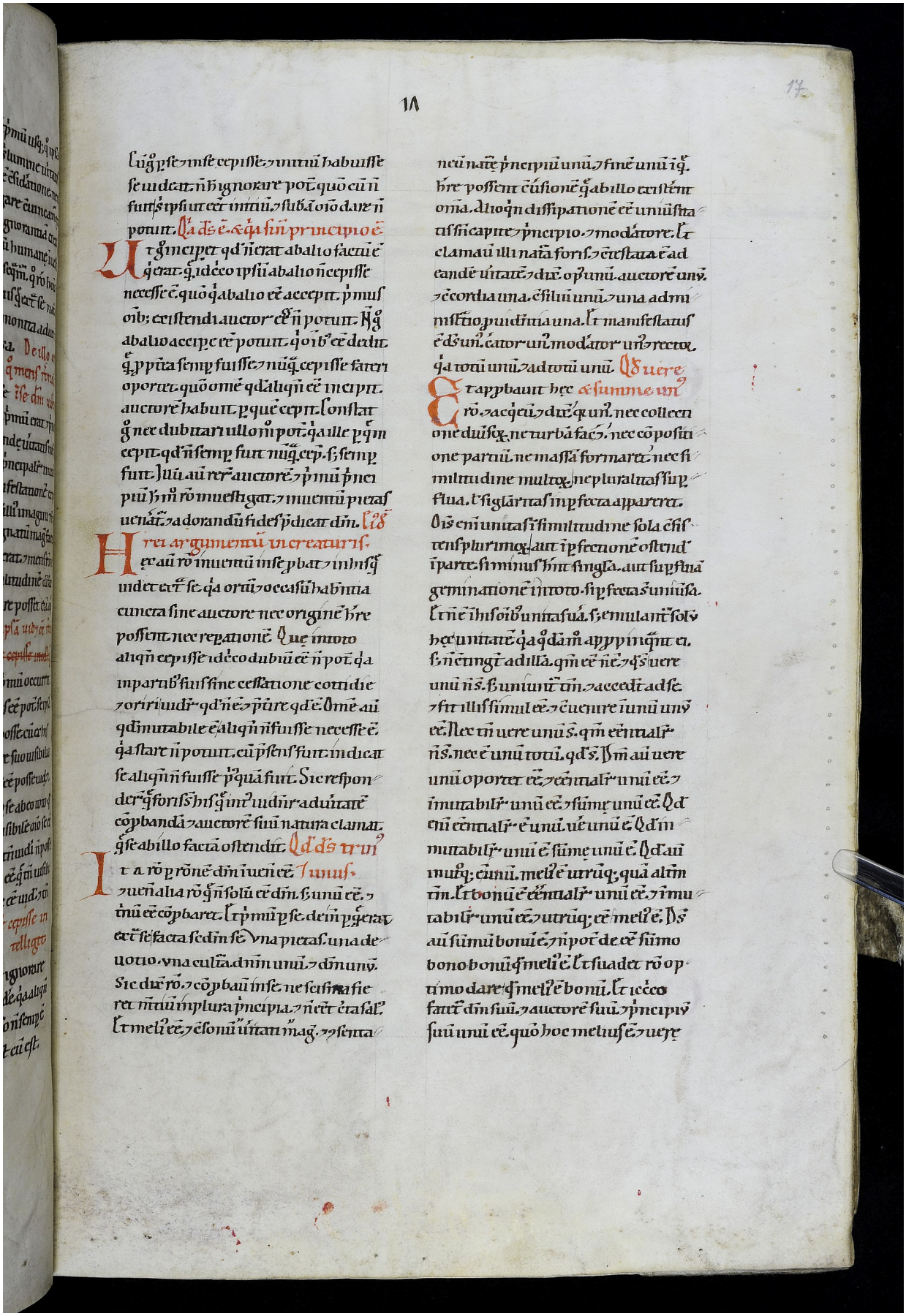

lum ipse se incepisse. et unum habuisse
se uideat. nihil ignorare potest quo cum ni
hil sit ipsi uter eorum subsistere dare ni
hil potuit. Qd ds e. et qd sine principio e.

Ut igitur patet quod nihil erat ab alio factum e
quod erat. quod idcoque ipsum ab alio non cepisse
necesse est. quod quod ab alio est accepit. primus
omnium existendi auctor esse non potuit. Nec quod
ab alio accipere esse potuit. quoniam esse deinde
quod prius semper fuisse. nunquam cepisse fateri
oportet. quomodo quod aliquid esse incepit.
auctorem habuit. per quem cepit. Constat
igitur nec dubitari ullo modo potest. quia ille per quem
cepit. quod nisi semper fuit nunquam cepisset. si semper
fuit. Illum autem rei auctorem. primum principium
esse non rationem ostendit. primum principatus
uenatur. adorandum fidelis predicat dominum. Qd

Hrea argumentum uiu creaturis.
Ecce autem rationem insequitur. in his quid
uidet esse quia orum occasum habuisse
cuncta sine auctore nec originem habere
possunt nec rationem. Que motu
aliquando cepisse. idcoque dubium esse non potest. quia
imparibus fuisse sine cessatione contradie
ri uidetur. quod nec. pure quod esse. Omne autem
quod immutabile est aliquando nisi fuisse necesse est.
quia stare non potuit. cum presens fuit. indicat
se aliquando nisi fuisse per quam fuit. Sic respon
dere quod fortasse his qui uidentur aduitate
compandam. auctorem suum natura clamat.
quod se ab illo facta ostendit. Qd ds trium

Ita ratione deinde uenit esse
uenia alia ratione quod solum esse dicimus. unum esse.
unum esse compareat. Et primum per se. deinde per quod erat
esse facta sed in se. Vna pietas. una de
uotio. Vna cultura dominum unum. dominum unum.
Sic dicere rem. compauit in se ne sed fieri
re nitium in plura principia. nec esse trasal.
et melius esse. et solum uitam mag. sentia
neque natum principium unum. finem unum iq.
bre possent confusione quod ab illo existent
omnia. aliquando dissipationem esse unum sta
tuit capite principio. modatore. et
clamauit illi natura fortis. et estata ad
eandem uitam. ducem operum. auctorem unum.
concordia una. et silium unum. una ad mi
nistratio puidentia una. et manifestatus
est dominum. creatorem unum modatorem unum rectorem.
quia totum unum. ad totum unum. Qd uere

Et appbauit hec et summe um
ro. ac geni. dicere quod unum. nec collecti
one diuisum. ne turbat facit. nec compositi
one partium. ne massam formarent. nec si
militudine multum. ne pluralitas sup
flua. et siglaritas imperfecta apparerent.
Dis enim unitatis similitudine sola esse
tens plurimum. aut imperfectionem ostendit
in parte. si minus habet singula. aut superflua
geminationem in toto. si perfecta. unitas
et nec in his oibus unitas uacat. si emulantem solu
hec unitatem quia quidam appropinquet ei.
si nec tangit ad illa. quam esse nec. quis uere
unum nisi. si unum unum. accedit ad se.
et illis simul esse. euenire unum unum
esse. Nec tamen uere unum si. quam essentialiter
nisi. nec esse unum totum. quod si. Sum autem uere
unum oportet esse. essentialiter unum esse.
immutabiliter unum esse. summe unum esse. Qd
enim essentialiter esse unum. uere unum esse. Qd im
mutabiliter unum esse summe unum esse. Qd autem
inuq; cum melius esse utrumque. quam alterum
tum. et bonum esse essentialiter unum esse. et im
mutabiliter unum esse. utrumque. esse melius esse. Si
autem summum bonum esse. non potest deesse summo
bono bonum quod melius esse. et suadet ro op
timo dare quod melius esse bonum. et idcoque
fecit deum suum. auctorem suum principium
suum unum esse. quo hoc melius esse. uere